

Raapustuksia rukouksesta 2 – Hetkipalveluksista

2.2.2021 Juha Silmu

Ensimmäisessä Raapustuksessani koitin rohkaista rukoilemaan, ja vieläpä juurikin niin kuin sinusta itsestäsi luonnikkaimmalta tuntuu. Joskus kuitenkin kaipaamme rukoukseen ihan konkreettista tukea, vaikka muistaisimmekin että meillä on Jeesuksen tähden rakastava Isä, joka mielellään meitä kuuntelee. Voi tulla aikoja, jolloin sanoja ei tunnu löytyvän tai muuten en itse jaksa rukoilla. Yksi tällainen konkreettinen apu ovat kirkon vanhat rukoushetket, tai hetkipalvelukset. Jos ne ovat sinulle outoja, voit hyvin vaikka nyt aluksi kuunnella yhden Tampereen Luther-talon Youtube -kanavalta. Kyseessä ovat siis ”viikon vesperit” ja ”keskiviikon kompletoriot”, joihin löydät linkit myös tampere.sley.fi -sivuilta. Kaavat löydät myös Virsikirjan liiteosasta.

Hetkipalvelukset ovat peräisin luostarilaitoksen alkuajoilta, jostain 300-600-lukujen hujakoilta. Valitettavan vähän olen tässäkin asiassa perehtynyt kirkkohistorian anteihin. Sen sijaan jossain vaiheessa kun rukoushetkistä kiinnostuin ja aloin niitä jonkin verran käyttää omassa rukouselämässäni, aloin kiinnittää huomiota siihen, että Raamatussakin mainitaan siellä täällä säännöllinen rukous. Hetkipalveluksia voikin hyvin ajatella luostarien asukkien tulkintana ja sovelluksena siitä, mitä he ovat Raamatusta lukeneet. Alla muutama raamatunkohtia, jotka kertovat siitä, että sekä Vanhan että Uuden testamentin aikoihin Jumalan omat ovat harrastaneet (myös) säännöllistä, tiettyihin aikoihin sidottua rukouselämää.

Ps 55:18 Illoin, aamuin ja keskipäivällä minä huokaan ja valitan, ja hän kuulee ääneni.

Ps 119:164 Seitsemästi päivässä minä sinua ylistän vanhurskaista päätöksistäsi.

Dan 6:11 Kun Daniel sai tietää, että tällainen määräys oli annettu, hän meni taloonsa. Sen kattohuoneen ikkunat olivat Jerusalemiin päin, ja

kolme kertaa päivässä Daniel polvistui siellä ja rukoili ja kiitti Jumalaansa, niin kuin hänellä ennenkin oli ollut tapana.

Apt 3:1 Pietari ja Johannes menivät temppeliin. Oli rukoushetken aika, yhdeksäs tunti.

Tässä on heti hyvä huomata se, että vaikka Pyhä Henki kyllä Raamatussa käskää meitä rukoilemaan, yllä olevissa kohdissa ei anneta minkäänlaisia määräyksiä. Mutta ajattelen, että ihan hyviä esikuvia nämä voivat meille olla. Kirkko on jatkanut samaa linjaa myös Uuden testamentin ajan jälkeen. Varhaisimpiin UT:n jälkeisiin kristillisiin kirjoituksiin kuuluva Didakhe (eli ”Kahdentoista apostolin opetus”) tallettaa tavan rukoilla Isä meidän -rukous kolmasti päivässä. Näistä sitten luostareissa kehittyivät kolme tunnetuinta hetkipalvelusta (laudes eli aamurukous, vesper eli iltarukous töiden päättyessä ja kompletorio eli iltarukous ennen nukkumaanmenoa) ja toisaalta laajempi seitsemän rukoushetken systeemi.

Itselläni on eri aikoina ollut monenkinlaisia syitä, miksi rukoushetket ovat viehättäneet ja miksi olen niitä käyttänyt: niiden kauneus ja Raamattu-täyteisyys; ajatus siitä että näitä rukoillessani rukoilen yhdessä niiden tuhansien kristittyjen kanssa, jotka yhä käyttävät rukoushetkiä säännöllisesti; usein tämä on myös tuntunut ainoalta toimivalta tavalta ylläpitää säännöllistä rukouselämää. Joskus on tuntunut siltä, että oma sydän on niin tyhjä, että mitään sanottavaa Jumalalle ei ole - silloin on ollut turvallista yhtyä aiempien pyhien sanoihin ja rukoilla, vaikkei tippaakaan ole siltä tuntunut. Samalla en ole näihin itseäni sitonut: on myös aikoja, jolloin tuntuu luonnikkaammalta rukoilla mieluummin kokonaan omin sanoin, tai vaikkapa rukouskirjan (omalla kohdallani Bäckin Muukalaisen kotielämä) sanoin. Itse olen oppinut ajattelemaan rukoushetkiä Jumalan hyvänä lahjana, jotka ovat tuoneet elämäni paljon kauneutta, iloa ja lohtua.

Ehkä näistä löytyy apua sinullekin, jos on vaikea rukoilla, tai ehkä lisää iloa jo toimivaan rukouselämään? Resssiä älä missään nimessä näiden kokeilemisesta ota, mutta suosittelen lämpimästi. =)

—Juha